

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/882/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613221623
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7613221623.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci navrhovateľky S. D., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXXX/XX, D. L. E., právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Kollárovou, advokátkou so sídlom Zimná 59, Spišská Nová Ves, proti odporcovi I. Sejutovi, nar. XX.X.XXXX, bytom T. XXXX/XX, D. L. E., právne zastúpenému JUDr. Danicou Holkovou, advokátkou so sídlom Hviezdoslavova 7, Spišská Nová Ves, v konaní o návrhu navrhovateľky na vylúčenie z užívacieho práva a protinávrhu odporcu o určenie spôsobu užívania nehnuteľností, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves z 1. augusta 2014 č. k. 8C/194/2014-137

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie.

Navrhovateľka nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves Súd (ďalej aj „súd“) napadnutým uznesením vyslovil že opravuje zjavné pochybenie v prvom výroku súdneho rozhodnutia z 26. mája 2014 č. k. 8C/194/2013-128 nasledovne: „Súd v y l u č u j e odporcu z užívania nehnuteľností vedenej v Správe katastra Spišská Nová Ves na LV č. XXXX a to rodinného domu so súpisným číslom XXXX nachádzajúcemu sa na parc.č. XXXX a parc. registra C s parc.č. XXXX o výmere XXX mX a s parcelným číslom XXXX o výmere XXX mX v KÚ D. L. Ves odo dňa právoplatnosti rozsudku.“

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudkom súdu z 26. mája 2014 č. k. 8C/194/2013-128 bol odporca (prvý výrok) vylúčený z užívania nehnuteľností vedenej v Správe katastra Spišská Nová Ves na LV č. XXXX, a to rodinného domu so súpisným číslom XXXX, nachádzajúcim sa na parc. č. XXXX a parc. registra C s parc. č. XXXX vo výmere XXX mX a s parcelným číslom XXXX vo výmere XXX mX v KÚ D. L. E., ku dňu právoplatnosti tohto rozsudku. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia je zrejmé, že vylúčenie odporcu z užívania nehnuteľností vedenej v Správe katastra D. L. E. na LV č. XXXX platí odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd poukázal na ust. § 164 v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p. a uviedol, že nakoľko v predmetnom rozhodnutí došlo k nesprávnej formulácii prvého výroku, ktorého znenie je v rozpore s odôvodnením súdneho rozhodnutia, súd opravil jeho zrejmu nesprávnosť týmto opravným uznesením. Znenie ostatných výrokov sa týmto uznesením nemení.

Proti uzneseniu podal odvolanie odporca a uviedol, že rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi z 26. mája 2014, sp. zn. 8C 194/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 5. júla 2014, bol vylúčený z užívania nehnuteľnosti vedenej v Správe katastra Spišská Nová Ves zapísanej na LV č. XXXX, a to rodinného domu so súpisným číslom XXXX nachádzajúceho sa na parc. registra C KN č. XXXX

a parc. registra C KN parc. č. XXXX s výmerou XXX mX a parcele registra C KN pare. č. XXXX s výmerou XXX mX v KÚ D. L. E. ku dňu právoplatnosti tohto rozsudku. Nesúhlasí s vydaným opravným uznesením z 1. augusta 2014, pretože dôvody v ňom uvedené nemajú svoje opodstatnenie a oporu v právnom predpise, t.j. že v zmysle § 164 O.s.p. súd kedykoľvek, aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. Z výkladu § 164 O.s.p. je zrejme, že sa súd pri vydaní opravného uznesenia nemohol spravovať týmto ustanovením, pretože v tomto prípade nejde o nesprávnosti v písaní, resp. iné zrejme nesprávnosti pri vyhotovovaní rozsudku, čo vyplýva už aj so samotného návrhu navrhovateľky, podanom na súde prvého stupňa 2. júla 2014, v ktorom žiadala, aby odporca bol vylúčený z užívania nehnuteľnosti, konkrétne rodinného domu účastníkov konania ku dňu právoplatnosti tohto rozhodnutia. Počas celého konania nedošlo zo strany navrhovateľky k zmene petítu jej žalobného návrhu a napokon súd na pojednávaní konanom 26. mája 2014 vyhlásil rozsudok presne v tom znení, ako bol následne písomne vypracovaný a doručený účastníkom konania a stal sa právoplatným, teda presne v takom znení, v akom to požadovala navrhovateľka vo svojom petíte žalobného návrhu a vylúčil odporcu z užívania spoločnej nehnuteľnosti ku dňu právoplatnosti rozsudku.

Odvolateľ poukazuje ďalej na ustanovenie § 153 ods. 2 O.s.p., ktoré nie je možné aplikovať v tomto konaní, a v zmysle ktorého môže súd prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi. Potrebné je poukázať aj na znenie § 156 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný. Z výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že súd je viazaný výrokom rozsudku okamihom jeho vyhlásenia, nie je viazaný však dôvodmi v ňom uvedenými. Vzhľadom na tieto skutočnosti nemôže obstať odôvodnenie opravného uznesenia, podľa ktorého došlo len k nesprávnej formulácii výroku, ktorého znenie je v rozpore s odôvodnením. Vydaným opravným uznesením súd zmenil úplne podstatu, význam a právne účinky rozsudku a tak je opravné uznesenie v rozpore s vyhláseným rozsudkom, čo odporca považuje za postup, ktorý nemá oporu v právnych predpisoch. V prípade platnosti opravného uznesenia by odporca v zásade mal ako účastník konania odhŕať možnosť konať pred súdom. Vzhľadom na uvedené má odporca za to, že tu nie je dôvod na vydanie opravného uznesenia a preto navrhuje, aby odvolací súd opravné uznesenie zrušil a priznal mu trovy odvolacieho konania.

K odvolaniu odporcu podala písomné vyjadrenie navrhovateľka, v ktorom uviedla, že celé prvostupňové konanie sa viedlo o tom, či bude alebo nebude odporca vylúčený z užívania predmetnej nehnuteľnosti na čas do budúcnosti. Odporca bol právoplatným rozhodnutím prvostupňového súdu vylúčený z užívania predmetnej nehnuteľnosti. Odporca spolu so svojím právnym zástupcom boli prítomní každého pojednávania, boli prítomní aj pri vynesení rozsudku ako aj pri jeho odôvodnení. Celé konanie sa týkalo vylúčenia odporcu z užívania predmetnej nehnuteľnosti do budúcnosti, čo jednoznačne vyplýva podľa názoru navrhovateľky z výrokovej časti rozhodnutia, ako aj z jeho odôvodnenia. Odporca stratil právo užívať predmetnú nehnuteľnosť ku dňu 5. júla 2014, po tomto dni mu toto právo užívania nikto nenavrátil, ku 5. júla 2014 bol vylúčený z užívania, čo ma svoje následky do budúcnosti.

Keďže na strane odporcu nastali nejasnosti ohľadom vyloženia si predložky „ku“ vo výrokovej časti rozhodnutia (ktoré navrhovateľka považuje za účelové, keďže z odôvodnenia rozsudku aj z priebehu prvostupňového konania jasne vyplývalo, že predmetom bola úplná strata užívacieho práva), vydal prvostupňový súd opravné uznesenie, ktorým odstránil nejasnosť, pričom navrhovateľka podotýka, že táto „nejasnosť“ bola do konania účelovo vnesená.

K ďalšej argumentácii odporcu navrhovateľka uviedla, že nie je porušením zásady ne ultra petitem, ak súd formulačne upraví petit žaloby vo výrokovej časti rozhodnutia, keď žalobe vyhovie. Súd musí výrokovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola jasná, stručná, výstižná a predovšetkým materiálne vykonateľná. Inak povedané, petit žaloby sa nemusí doslovne zhodovať s výrokovou časťou rozhodnutia, a to ani v prípadoch, ak sa žalobe v plnej miere vyhovie. Teda, súd upraví znenie výrokovej časti tak, aby bolo, okrem iného, jasné. Opravným uznesením konajúci súd odstránil nejasnosť, postavenie odporcu je teda po vydaní tohto opravného uznesenia až nad mieru jasné, preto by nemal robiť obštrukcie. Sám odporca operoval s touto „nejasnosťou“, keď všetkým ostatným účastníkom, ako aj konajúcemu súdu, bolo všetko jasné a zrozumiteľné, bez pochyb preukázané v prvostupňovom konaní a riadne odôvodnené v rozsudku, konajúci súd pristúpil k vydaniu opravného uznesenia, aby definitívne odstránil akékoľvek nejasnosti a nesprávnosti, aj keď boli tvrdené len zo strany odporcu. Vydaným opravným uznesením do detailu spresnil len to, čo už bolo jasné a jednoznačné aj predtým, odporca si však svoj

výklad prispôbil vo svoj prospech, aj keď mu musí byť zrejmé, že zavádza. Opravné uznesenie bolo teda vydané jednak v súlade s § 164 a jednak v súlade s § 153 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku. Vydané opravné uznesenie nič nemení na fakte, že rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8C/194/2013 je právoplatný ku dňu 5. júla 2014 a že týmto dňom odporca stratil užívacie právo k predmetnej nehnuteľnosti. Navyše navrhovateľka podotýka, že akékoľvek venovanie sa skutkovému alebo právnomu posudzovaniu predmetu konania nie je v odvolaní o opravnom uznesení na mieste, odvolanie proti opravnému uzneseniu môže byť len v rozsahu vykonanej opravy, pričom opravné uznesenie je procesné uznesenie. Preto navrhovateľka navrhuje, aby odvolací súd opravné uznesenie potvrdil. Zároveň si navrhovateľka uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania vo výške 83,89 Eur za jeden úkon právnej služby 61,87 Eur, režijný paušál 8,04 Eur, 20 % DPH, na účet jej právnej zástupkyne, JUDr. Zuzany Kollárovej.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal odporca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Podľa § 164 O. s. p. súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejmé nesprávosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom. Pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, za zrejmú nesprávosť pri písaní a počítaní možno považovať také chyby v písaní a počítaní, ku ktorým došlo zjavným a okamžitým zlyhaním duševnej alebo mechanickej činnosti osoby, ktorá rozhodnutie vyhotovila a ktoré je každému zrejmé. Za inú zrejmú nesprávosť možno považovať rozpor medzi vyhláseným rozhodnutím a jeho písomným vyhotovením.

Zo zápisnice o pojednávaní súdu prvého stupňa konanom 26. mája 2014 jednoznačne vyplýva, že rozsudok vo veci bol vyhlásený v nasledovnom znení:

„Súd v y l u č u j e odporcu z užívania nehnuteľnosti vedenej v Správe katastra Spišská Nová Ves na LV č. XXXX a to rodinného domu so súpisným číslom XXXX nachádzajúcemu sa na parc.č. XXXX a parc. registra C s parc.č. XXXX o výmere XXX mX a s parcelným číslom XXXX o výmere XXX mX v KÚ D. L. E. ku dňu právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vzájomný návrh odporcu z a m i e t a.

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľke trovy konania na účet právnej zástupkyne navrhovateľky JUDr. Zuzany Kollárovej, AK, Zimná 59, Spišská Nová Ves, vo výške 676,80 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

V písomnom vyhotovení rozsudku je výrok vo veci samej uvedený v znení:

„Súd v y l u č u j e odporcu z užívania nehnuteľnosti vedenej v Správe katastra Spišská Nová Ves na LV č. XXXX a to rodinného domu so súpisným číslom XXXX nachádzajúcemu sa na parc.č. XXXX a parc. registra C s parc.č. XXXX o výmere XXX mX a s parcelným číslom XXXX o výmere XXX mX v KÚ D. L. E. ku dňu právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vzájomný návrh odporcu z a m i e t a.

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľke trovy konania na účet právnej zástupkyne navrhovateľky JUDr. Zuzany Kollárovej, AK, Zimná 59, Spišská Nová Ves, vo výške 676,80 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

Ako vyplýva zo spisového materiálu a zápisnice o pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok v predmetnej veci, výrok rozsudku bol vyhlásený v znení, zodpovedajúcom petitu v návrhu na začatie konania, ale aj písomnému vyhotoveniu rozsudku. V písomnom vyhotovení rozsudku preto nedošlo k chybe v písaní alebo počítaní a ani k inej zrejmej nesprávosti, ktorú by bolo možné opraviť postupom podľa § 164 O.s.p.

Podľa § 156 ods. 4 O.s.p. len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

Výrokom vyhláseného rozsudku je súd viazaný a tento výrok je rozhodujúci aj na posúdenie prípustnosti odvolania.

Odvolací súd poukazuje na to, že požiadavka ustanovenia § 79 ods. 1 vety druhej O.s.p., aby zo žaloby vyplývalo, čoho sa navrhovateľ domáha, neznamená, že by navrhovateľ bol povinný urobiť súdu návrh na znenie výroku jeho rozsudku. Ak navrhovateľ označil v žalobnom návrhu presne, určite a zrozumiteľne povinnosť, ktorá má byť odporcovi uložená rozhodnutím súdu alebo spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo právnej skutočnosti, súd nepostupuje v rozpore so zákonom, ak použitím iných slov vyjadrí vo výroku svojho rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa navrhovateľ domáhal. Iba súd rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia; prípadným návrhom navrhovateľa na znenie výroku rozhodnutia pritom nie je viazaný. Pri formulácii výroku rozhodnutia súd musí dbať, aby vyjadroval (z obsahového hľadiska) to, čoho sa navrhovateľ žalobným návrhom skutočne domáhal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. septembra 2010, sp. zn. 5 Cdo 254/2009)

Z vyššie uvedeného právneho názoru Najvyššieho súdu SR je zrejmé, že ak by súd výrok rozhodnutia v záujme jeho určitosti a vykonateľnosti precizoval tak, že by už nebol súladný s petitom uvádzaným v návrhu na začatie konania, nerozhodol by ultra petitum. Uvedený postup by však súd musel použiť pred vyhlásením svojho rozhodnutia, nie potom, čo rozsudok nadobudne právoplatnosť.

Pre úplnosť odvolací súd zdôrazňuje, že nie každá (ale len výkladom neodstraniteľná) vada titulu spôsobuje jeho materiálnu nevykonateľnosť. Obsah rozhodnutia súd, prípadne správny či iný orgán, vyslovuje vo výroku rozhodnutia a len výrok rozhodnutia je záväzný. Splnenie predpokladov materiálnej vykonateľnosti musí preto vyplývať z výroku rozhodnutia, ktorý však možno vykladať v súvislosti s odôvodnením, ak to obsah výroku bližšie ozrejmuje a ak je možné s jeho pomocou odstrániť prípadné pochybnosti o obsahu a rozsahu uložených povinností s prihliadnutím k povahe veci alebo k predpísanému spôsobu exekúcie (Občanský soudní řád, komentář - II. díl, C.H. Beck, 7. vydání, Praha 2006, str. 1426).

Odvolací súd vzhľadom na uvedené procesnoprávne pochybenia súdu prvého stupňa, spočívajúce v nesprávnej aplikácii platného procesného poriadku, zrušil napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1 písm. h), i) O.s.p., pretože na jeho vydanie neexistovali zákonné dôvody.

Navrhovateľka uplatnila náhradu trov odvolacieho konania, avšak v odvolacom konaní nemala úspech, preto nemá na ich náhradu právo (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.) a odporca náhradu trov odvolacieho konania síce uplatnil, ale trovy odvolacieho konania nevyčíslil, preto mu ich náhrada nebola priznaná (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.